Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Dondușeni (judecător T.Sobolschi)
Dosarul nr.25r-163/25 (nr. 2-25088510-03-25r-28112025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

30 ianuarie 2026 **mun.Bălţi**

Completul de judecată în componența:
Președintele completului, judecător **Elena Grumeza**
Judecătorii **Natalia Costaș, Ivan Parii**

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către Lîsîi Alexandr, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Balțat Victor privind contestarea actelor executorului judecătoresc,

împotriva încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 23 octombrie 2025,-

C O N S T A T Ă :

Poziția instanței de fond:

La 20 iunie 2025, Serviciului Fiscal de Stat s-a adresat cu cerere împotriva debitorului Lîsîi Alexandr, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor Balțat cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc nr. DEX250605002W81-6216 din 05 iunie 2025.

În motivarea contestației a indicat că, la data de 11.06.2025, Serviciul Fiscal de Stat a recepţionat încheierea executorului judecătoresc Balţat Victor, nr. DEX250605002W81-6216 din 05.06.2025, privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare în privinţa debitorului Lisii Alexandr (IDNP *****) privind încasarea restanţei faţă de Bugetul public naţional în baza Hotărârii cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului nr. H/25/1/102 din 10.02.2025 a sumei de 919,15 lei.

Drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc a invocat faptul că, documentul executoriu nr. H/25/1/102 din 10.02.2025, nu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 14 din Codul de executare, nu este în original şi lipseşte ştampila umedă.

Serviciul Fiscal de Stat şi-a exprimat dezacordul faţă de încheierea executorului judecătoresc nr. DEX250605002W81-6216 din 05.06.2025, privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, ca fiind neîntemeiată şi pasibilă anulării, din considerentele ce succed.

Serviciul Fiscal de Stat a remis spre executare executorului judecătoresc Balţat Victor, Hotărârea nr. H/25/1/102 din 10.02.2025 şi Hotărîrea seria AH nr.0050842 din 01.12.2022 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul ari. 196 alin. (5) din Codul fiscal, prin care s-a hotărât:

1. A executa silit obligaţia fiscală a contribuabilului Lîsîi Alexandr, în baza Hotărîrii nr.H/25/1/102 din 10.02.2025 în sumă de 919,15 lei şi Hotărârii AH nr.0050842 din în sumă de 2 712,39 lei,

2.Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcţiei Generale Recuperare Creanţe,

3.Încasarea silită a restanţelor menţionate în prezenta Hotărîre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent;

4. Prezenta Hotărîre intră în vigoare din data semnării şi se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătoreşti, în conformitate cu prevederile Codului de executare după caz.

A mai menționat că, Serviciul Fiscal de Stat, prin scrisoarea nr.26-20/1-15/68290 din 23.04.2025, a remis prin intermediul poştei electronice spre executare executorului judecătoresc Balţat Victor, Hotărârea nr. H/25/1/102 din 10.02.2025 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului.

Totodată, a invocat că, executorul judecătoresc Balţat Victor prin încheierea nr. DEX250605002W81-6216 din 05.06.2025 a refuzat primirea spre executare documentul executoriu Hotărârea nr. H/25/1/102 din 10.02.2025, concomitent fiind restituit şi documentul executoriu Hotărârea seria AH nr.0050842 din 01.12.2022, această acţiune fiind considerată inadmisibilă, or, conform art. 66 alin. (1) din Codul de executare, intentarea, amânarea, suspendarea şi încetarea executării silite, eliberarea sau distribuirea sumelor obţinute din executare, aplicarea şi ridicarea măsurilor de asigurare a executării, alte măsuri prevăzute de lege se dispun de executorul judecătoresc prin încheiere.

Prin urmare, la caz, a invocat că, formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul SFS nr. 195 din 26.04.2024 (Ordinul cu privire la modificarea Ordinului IFPS nr. 143/2002 despre

aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale) despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale în format electronic, fiind publicat în Monitorul Oficial nr.196 (9136) din 04.05.2024 şi conform căruia în mod expres este stipulat că, executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc, totodată fiind menţionate datele ce urmează să conţină documentul executoriu în format electronic.

A menționat că, potrivit prevederilor art. 2, art. 21 alin.(2) în coroborare cu art. 40 alin.(5) din Legea nr.124 din 19.05.2022 privind identificarea electronică şi serviciile de încredere, documentul electronic este conţinut în formă electronică, căruia i-a fost aplicată semnătura electronică care are aceeaşi valoare juridică ca şi semnătura olografă, iar în cazul în care, conform legislaţiei, se cere ca documentul pe suport de hârtie să fie autentificat cu ştampilă**,** documentul electronic se consideră a fi corespunzător cerinţei respective.

Petentul a considerat că, temeiul refuzului aferent lipsei ştampilei din Hotărârea privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, semnată electronic în corespundere cu prevederile legale menţionate supra, este unul declarativ, fiind lipsit de esenţă.

A mai invocat că, ulterior, la data de 25.04.2025 Hotărârea privind executarea silită seria AH nr.0050842 în original şi copia Hotărârii nr. H/25/1/102 din 10.02.2025 împreună cu scrisoarea de însoţire nr.26-20/1-15/68290 din 23.04.2025 au fost remise prin intermediul poştei terestre recepţionate de către executorul judecătoresc Balţat Victor, fapt confirmat prin adeverinţe nr.DS 8020460006AS.

A susținut că, formularul Hotărârii cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului (pe suport de hârtie) este aprobat prin Ordinul IFPS nr.143 din 13.09.2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale (pct.l subct.1.1), fiind publicat în Monitorul Oficial nr. 176-181 din 30.12.2005 şi conform căruia în mod expres este stipulat că, executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc.

A relevat că, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentele executorii în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative.

A atenționat că, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită a documentelor executorii generează încălcarea principiilor de drept, a scopului şi sarcinii de bază a procedurii de executare, or, potrivit art. 1 din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Reiterând prevederile art. 132 din Codul fiscal, art. 133 alin. (2) pct. 7) din Codul fiscal și art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, petentul a menționat că, în sprijinul temeiurilor legale enunţate, relevante speţei sunt şi prevederile art. 203 alin. (1) din Codul fiscal.

A atras atenţia că, potrivit art. 200 alin. (7) din Codul fiscal, vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară şi suficientă pentru stingerea obligaţiei fiscale, pentru achitarea impozitelor şi taxelor aferente comercializării bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până la sau la data comercializării, şi pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

Petentul a conchis că, reieşind din prevederile legale stabilite de art. 200 din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate (în cazul existenţei bunurilor imobile/mobile) de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile, ca măsură de asigurare a executării silite a obligaţiei fiscale, or valoarea bunurilor acestuia este mult mai mare decât suma datoriei.

La fel a menționat că, potrivit art. 197 alin. (1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat şi în vederea încasării mijloacelor băneşti de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sânt subiecţi ai activităţii de întreprinzător.

Prin urmare, petentul a considerat că, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse şi epuizate toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării documentelor executorii vizate.

A susținut că, în acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentelor executorii sunt mai vaste şi eficiente de a exceda competenţa Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiţia în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanţei.

A specificat petentul că, în cumulul celor expuse, conform art. 22 alin. (2) din Codul de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanţilor la procesul de executare drepturile şi obligaţiile lor iar potrivit art. 74 din Codul de executare, executarea silită se efectuează prin: a) urmărirea mijloacelor băneşti; b) urmărirea mijloacelor băneşti (inclusiv în valută străină) de pe conturile bancare ale debitorului; c) urmărirea bunurilor debitorului prin aplicarea sechestrului pe bunuri şi prin vânzarea sau administrarea lor silită; d) urmărirea salariului, pensiei, bursei şi altor venituri ale debitorului; e) urmărirea mijloacelor băneşti (inclusiv în valută străină) şi bunurilor debitorului care se află la terţi; f) ridicarea de la debitor şi predarea către creditor a obiectelor indicate în documentul executoriu; g) alte măsuri prevăzute de lege.

A notat că, posibilităţile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competenta de urmărire și a salariului, pensiei şi a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

Serviciul Fiscal de Stat a menționat și alin. (2) şi (3) al art. 10 din Codul de executare expres care prevăd că, executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută dt prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documenta, executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităţilor sau a altor sume, acordate potrivit legii precum şi a cheltuielilor de executare. Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executorii sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

A mai subliniat că, urmează a fi reţinut, că Hotărârile emise de Serviciul fiscal de Stat, privind executarea silită a obligaţiei fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu Or, actele numite, în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal coroborat cu art. 11 din Cod de executare, sunt documente investite cu forţă şi valoare executorie şi ţine de obligaţia, competenţa și discreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

A specificat că, la capitolul numit urmează a fi reţinut că, potrivit dispoziţiilor art. 11 lit. p) din Codul de executare, sunt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul Cod actele emise de Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, iar potrivit dispoziţiile art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. lit. b), c) şi d) din Codul fiscal se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat care are valoare de document executoriu.

Corespunzător, hotărârile Serviciului Fiscal de Stat, având puterea unui document executor perfect valabil, au fost remise pentru a fi puse în executare silită către executorul judecătoresc competent, ultimul urmând să asigurare executarea acestora conform regulilor şi reglementării Codului de executare.

Serviciul Fiscal de Stat a notat că, executorul judecătoresc eronat a refuzat în intentarea procedurii de executare a documentelor executorii, or, acestea corespund cerinţelor legale şi urmau a fi primite în executare silită.

A conchis că, Serviciul Fiscal de Stat a respectat principiului preeminenţei dreptului ce constituie una din exigenţele unui proces echitabil în sensul art. 6 § (1) din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale (Roşea c. Moldovei, nr. 6267/02 din 22.03.2005,§ 24, f.d.28).

În susținerea cererii, Serviciul Fiscal de Stat a făcut referire la art. 61 alin. (3) din Codul de executare, care atestă că, încheierea privind refuzul de a intenta procedura de executare poate fi contestată de creditor în instanţa de judecată în a cărei circumscripţie teritorială biroul executorului judecătoresc îşi are sediul, iar potrivit art. 269 alin. (4) din Codul de procedură civilă, încheierile privind procedura de executare se emit unipersonal, fără citarea participanţilor la proces, considerăm posibilă şi solicităm examinarea contestaţiei în lipsa participanţilor.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 23 octombrie 2025 s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat referitor la anularea încheierii privind refuzul de a intenta procedura de executare nr. DEX250605002W81-6216 emisă de Victor Balțat la data de 05 iuie 2025.

Solicitarea recurentului:

La 20 noiembrie 2025 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală recuperare creanțe a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 23 octombrie 2025, solicitând admiterea integrală a recursului, casarea încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 23 octombrie 2025, anularea încheierii executorului judecătoresc Balțat Victor nr. DEX250605002W81-6216 din 05 iunie 2025, obligarea executorului judecătoresc să primească spre executare documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs Serviciul Fiscal de Stat a reiterat motivele de fapt şi de drept din contestație.

Suplimentar, recurentul a menționat că, instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate în dosar și astfel nu a făcut o coroborare dintre circumstanțele de fapt și de drept, ceea ce a generat emiterea unei soluții nefondate.

Serviciul Fiscal de Stat arată că, documentele executorii au fost emise în conformitate cu art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, coroborat cu art. 11 și art. 14 din Codul de executare, acestea având statutul de document executoriu cu forță juridică deplină. În mod nejustificat, instanța de fond a reținut lipsa ștampilei drept un viciu esențial, deși potrivit art. 2, art. 21 alin. (2) și art. 40 alin. (5) din Legea nr. 124/2022, documentul electronic semnat cu semnătură electronică calificată are aceeași valoare juridică precum documentul pe suport de hârtie semnat olograf.

Se mai relevă că, potrivit art. 30 alin. (3) din Codul de executare și art. 34 alin. (3) din Legea nr. 113/2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc nu este în drept să refuze primirea documentelor executorii ce țin de competența sa teritorială, refuzul fiind admisibil doar în condițiile expres prevăzute de lege.

Totodată, se subliniază că, măsurile de executare silită sunt de competența exclusivă a executorului judecătoresc, conform art. 21 alin. (1) și (2) și art. 74 din Codul de executare, iar refuzul de a iniția procedura de executare contravine scopului executării silite și principiilor legalității și efectivității procedurii.

Serviciul Fiscal de Stat mai indică faptul că, atribuțiile sale sunt limitate în materie de executare silită față de persoanele fizice, potrivit art. 195 și art. 197 alin. (1) din Codul fiscal, astfel încât continuarea executării silite prin executorul judecătoresc este obligatorie pentru stingerea creanței fiscale.

În concluzie, se susține că, încheierea instanței de fond este afectată de erori esențiale de drept material și procesual, fiind contrară prevederilor legale incidente, motiv pentru care se impune casarea acesteia.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil consideră că, soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, iar recursul este pasibil de respingere, din considerentele ce succed.

Potrivit prevederilor art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea contestată a fost emisă la 23 octombrie 2025 (f.d.22-29), fiind recepționată de recurent la 07 noiembrie 2025 (f.d.33). Serviciul Fiscal de Stat a contestat-o cu recurs prin intermediul poștei electronice la 20 noiembrie 2025 (f.d.36-40), prin urmare, recursul a fost declarat în termen legal.

Conform art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art.427 lit.a) din CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Probatoriul cauzei denotă faptul că, spre executare silită în adresa executorului judecătoresc Victor Balțat a fost înregistrată hotărîrea Serviciului Fiscal de Stat nr. H/25/1/102 din 10 februarie 2025 prin care s-a dispus executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului Lîsîi Alexandr, c/f *****, în mărime de 919,15 lei; asigurarea aplicării măsurilor de executare silită reglementate de Codul fiscal fiind puse în sarcina Direcţiei Generale Recuperare Creanţe, cu sediul în mun. Chişinău, str. Armenească nr. 55; încasarea silită a restanţelor menţionate în prezenta hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent (f.d.12).

La data de 02 mai 2025 Hotărârea privind executarea silită seria AH nr.0050842 şi Hotărârea nr. H/25/1/102 din 10.02.2025 împreună cu scrisoarea de însoţire nr.26-20/1-15/68290 din 23.04.2025 au fost recepţionate de către executorul judecătoresc Balţat Victor, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.16).

La 05 iunie 2025, executorul judecătoresc Victor Balțat a emis încheierea nr. DEX250605002W81- 6216 prin care în temeiul art.61 Cod de executare, a dispus a refuza intentarea procedurii de executare a documentului executoriu nr. H/25/1/102 din 10 februarie 2025, emis de Serviciul Fiscal de Stat DGAF, privind încasarea de la Lîsîi Alexandr în beneficiul Statului a obligaţiei fiscale în sumă de 919,15 lei (f.d.11).

Astfel, la 20 iunie 2025, Serviciului Fiscal de Stat s-a adresat cu cerere împotriva debitorului Lîsîi Alexandr, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor Balțat cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc nr. DEX250605002W81-6216 din 05 iunie 2025 (f.d.4-6).

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 23 octombrie 2025 s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat referitor la anularea încheierii privind refuzul de a intenta procedura de executare nr. DEX250605002W81-6216 emisă de Victor Balțat la data de 05 iuie 2025 (f.d. 22-29).

În argumentarea soluției de respingere a contestației creditorului, instanța de fond a concluzionat că, potrivit datelor indicate în Hotărârea H/25/1/102 din 10.02.2025 nu a fost semnată de persoana cu funcție de răspundere și nu a fost certificată cu ştampila organului respectiv conform art.14 alin. (3) Cod de executare.

La 20 noiembrie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 23 octombrie 2025, solicitând casarea încheierii instanței de fond, anularea încheierii executorului judecătoresc Balțat Victor nr. DEX250605002W81-6216 din 05 iunie 2025, obligarea executorului judecătoresc să primească spre executare documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită (f.d.36-40).

În temeiul art.161 alin. (1) din Codul de executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc nu pot fi contestate dacă din momentul săvârșirii lor au trecut mai mult de 6 luni.

Potrivit prevederilor art.163 alin.(1) din Codul de executare, reclamaţiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acţiunilor/inacţiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condiţiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul

judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condiţiile art.119 din Codul de procedură civilă nr.225/2003, să prezinte instanţei de judecată copia certificată a procedurii de executare şi să dea explicaţii scrise referitoare la actele contestate.

Conform prevederilor art.163 alin.(3) din Codul de executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc, legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale.

În conformitate cu prevederile art.1 alin.(1), alin.(2) din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege. Executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.

Iar, dispozițiile art. 10 alin.(1) și alin.(2) din Codul de executare declară că, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii și se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit Codului de executare, este document executoriu.

Potrivit art. 15 alin.(1) din Codul de executare, documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor.

În conformitate cu art. 22 alin.(2) din Codul de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

În accepțiunea art. 43 alin.(1), (2) din Codul de executare, (1) părți în procedura de executare sunt: creditorul și debitorul. (2) Creditor este persoana fizică sau juridică în al cărei interes a fost emis documentul executoriu. în cazul în care sumele se încasează în beneficiul statului, calitatea de creditor o exercită Serviciul Fiscal de Stat. Iar alin. (3) al aceluiași articol prevede că, Partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acțiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și spezele procedurii de executare necesare în acest scop. Pentru actele sau acțiunile dispuse și efectuate din oficiu de către executorul judecătoresc, cheltuielile se avansează de către creditor.

Prevederile art.60 alin.(1) din Codul de executare stipulează că, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

În corespundere cu art. 61 din Codul de executare, (1) executorul judecătoresc poate refuza intentarea procedurii de executare dacă: c) **documentul nu este întocmit în conformitate cu prevederile art.14 din prezentul cod** stabilit în modul prevăzut de legislație.

Art.61 alin.(3) Cod de executare prevede că, încheierea privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare poate fi contestată de creditor în instanța de judecată în a cărei circumscripție teritorială biroul executorului judecătoresc își are sediul.

Instanța de recurs atestă că, la caz, temeiul indicat de executorul judecătoresc pentru refuzul în primirea spre executare a documentului executoriu sunt dispozițiile art.61 alin.(1) lit.c) Cod de executare, potrivit căruia executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă documentul nu este întocmit conform prevederilor art.14 Cod de executare.

Or, prevederile art. 14 alin. (3) Cod de executare statuează că, alte documente executorii decît cele eliberate de instanţa de judecată, cu excepţia celor prevăzute la art.11 lit.k), **se semnează de persoana cu funcţie de răspundere şi se certifică cu ştampila organului respectiv**. Ele vor cuprinde toate datele prevăzute la alin.(1), cu excepţia prevederilor lit.g) şi h).

Astfel, instanța de recurs reține că, potrivit prevederilor art.11 lit. k) din Codul de Executare, sunt documente executorii și actele învestite cu formulă executorie, în condiţiile în care legea oferă dreptul la executare silită în temeiul acestora, iar potrivit art.11 lit.p) Cod de executare, sunt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

Conform art.129 pct.6), 14) din Codul fiscal, obligația fiscală reprezintă obligație a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală şi contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă; executare silită a obligației fiscale – acțiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanței.

Articolul 132^4 alin.(8) din Codul fiscal prevede că, Serviciul Fiscal de Stat îndeplinește următoarele funcții: 8) executarea silită a restanțelor şi altor plăți neachitate în termen, la bugetul public național.

Potrivit art.169 alin.(1), 170 din Codul fiscal, obligația fiscală naște în momentul apariției circumstanțelor, stabilite de legislația fiscală, ce prevăd stingerea ei. Stingerea obligației fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripție, scădere, compensare sau executare silită.

Conform art.177 din Codul fiscal, stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restantelor în conformitate cu legislația fiscală.

Art.193 din Codul fiscal prevede că, condițiile declanșării executării silite a obligației fiscale sânt: a) existența restanței, ținându-se cont de prevederile art.252; b) neexpirarea termenelor de prescripție stabilite în prezentul cod.

Potrivit art.194 din Codul Fiscal, executarea silită a obligației fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor bănești, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare ale contribuabilului, cu excepția celor de pe conturile de credit și provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepția celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalitățile prevăzute la lit.a), b) şi c).

Prevederile art.195 alin.(1) din Codul fiscal statuează că, executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenței, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Conform art.196 alin.(5) din Codul Fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale. Executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Din conținutul normelor de drept citate supra rezultă cu certitudine că, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și a aplicat în mod just normele de drept material și procesual incidente speței, reținând că, refuzul executorului judecătoresc de a intenta procedura de executare silită a fost întemeiat pe dispozițiile legale exprese ale Codului de executare, iar cererea de recurs nu conține argumente apte să răstoarne legalitatea încheierii contestate.

Din materialele dosarului rezultă că, executorul judecătoresc Balțat Victor a emis încheierea nr. DEX250605002W81-6216 din 05.06.2025 în temeiul art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de executare, constatând că, documentul executoriu prezentat nu este întocmit în conformitate cu cerințele art. 14 din Codul de executare, respectiv nu a fost semnat de persoana cu funcție de răspundere și nu a fost certificat cu ștampila organului emitent, astfel cum prevede art. 14 alin. (3) din Codul de executare pentru documentele executorii care nu sunt emise de instanțele judecătorești.

Aici, instanța de recurs subliniază că, norma are caracter imperativ, fiind o condiție de validitate a documentului executoriu, iar nerespectarea acesteia atrage lipsa forței executorii a actului prezentat.

În speță, instanța de fond a constatat corect că, Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. H/25/1/102 din 10.02.2025 nu a fost semnată de persoana cu funcție de răspundere și nu a fost certificată cu ștampila organului emitent, fapt ce o situează în afara cadrului documentelor executorii apte de a produce efecte juridice în procedura de executare silită. Or, Colegiul civil punctează că, forța executorie nu poate fi prezumată, ci trebuie să rezulte în mod expres din îndeplinirea cerințelor legale stabilite de Codul de executare.

Contrar susținerilor recurentului, instanța de recurs apreciază ca una întemeiată constatarea primei istanțe că, documentul executoriu în speță nu se încadrează în categoria actelor pentru care legea exonerează expres aplicarea ștampilei și a semnăturii olografe, iar simpla invocare a formei electronice a documentului nu poate înlătura cerințele imperative stabilite de Codul de executare pentru valabilitatea documentului executoriu.

De altfel, dispozițiile Legii nr. 124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere nu derogă de la cerințele speciale instituite de Codul de executare, care reprezintă *lex specialis* în materia executării silite.

Prin urmare, semnătura electronică nu poate substitui cerințele expres prevăzute de art. 14 alin.(3) Cod de executare în lipsa unei derogări exprese și neechivoce. Or, o asemenea derogare nu este prevăzută de legislația în vigoare, iar interpretarea contrară ar echivala cu o modificare pe cale jurisprudențială a normei legale, inadmisibilă într-un stat de drept.

În aceste circumstanțe, în mod corect, executorul judecătoresc a aplicat art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de executare, care îi conferă dreptul și obligația de a refuza intentarea procedurii de executare atunci când documentul executoriu nu este întocmit în conformitate cu legea. Mai mult, Colegiul civil notează că, executorul judecătoresc nu dispune de competența de a „corecta” sau „valida” un document executoriu viciat, rolul său fiind unul strict de verificare a legalității formale, nu de substituire a organului emitent. Acceptarea unui document lipsit de forță executorie ar constitui o încălcare gravă a principiului legalității procedurii de executare silită.

Totodată, potrivit art. 61 alin. (2) din Codul de executare, refuzul de a intenta procedura de executare nu constituie un impediment absolut, creditorul având posibilitatea de a înlătura neajunsurile constatate și de a prezenta repetat documentul spre executare, ceea ce confirmă proporționalitatea măsurii dispuse de executor.

Argumentele recurentului privind pretinsa încălcare a atribuțiilor Serviciului Fiscal de Stat și imposibilitatea continuării executării silite au fost corect înlăturate de instanța

de fond, care a reținut că, potrivit art. 193–201 din Codul fiscal, executarea silită a obligațiilor fiscale se realizează strict în condițiile și formele prevăzute de lege, iar respectarea cerințelor formale ale documentului executoriu reprezintă o condiție esențială pentru declanșarea procedurii de executare.

La fel, Colegiul civil punctează că, reiterând regulile de interpretare a normelor legale expuse mai sus, se va mai reține că, reglementările Codului fiscal cu privire la executarea silită a obligației fiscale sunt speciale în raport cu reglementările Codului de executare, astfel, organul abilitat de executare silită a obligației fiscale este Organul fiscal, cu excepția situațiilor reținute de art. 92 al Codului de executare şi art.199 alin.(4) din Codul fiscal.

În aceste împrejurări, Colegiul civil reține că, instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 269–270 din Codul de procedură civilă, apreciind probele administrate în ansamblu și în interconexiunea lor, stabilind că, nu sunt întrunite temeiuri legale pentru anularea încheierii executorului judecătoresc, iar motivele invocate în recurs reprezintă, în esență, o reiterare a argumentelor expuse în fața instanței de fond, fără a fi demonstrate erori esențiale de drept sau încălcări ale normelor procedurale care să justifice casarea încheierii atacate.

Distinct de cele constatae supra, Colegiul civil și de contencios administrativ reține că, refuzul executorului judecătoresc Balțat Victor de a intenta procedura de executare a fost legal, iar încheierea Judecătoriei Drochia sediul Dondușeni din 23 octombrie 2025 este temeinică și legală, nefiind întrunite condițiile pentru casarea acesteia.

Totodată, instanța de recurs reliefează că, potrivit jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanțe este întemeiată şi legală, instanța de recurs conchide de a respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat şi a menține încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 23 octombrie 2025.

Potrivit art.428 alin.(1) CPC, decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.

În conformitate cu art.427 lit.a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Menține încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 23 octombrie 2025, emisă în cauza civilă la cererea cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către Lîsîi Alexandr, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Balțat Victor privind contestarea actelor executorului judecătoresc.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Elena Grumeza

Judecătorii Natalia Costaș Ivan Parii